

подкачилъ да проповѣда новъ вѣрж. Най-напрѣдъ, познали Мохамеда за пророкъ, пратенъ отъ Бога: жена му приятель-тъ му Абу-Бекръ и браточадъ му Али. Нъ Меккенци-ти были неблагодарни отъ учение-то му, та ся наговорили дору да го убиятъ. Казвать, че врагове-ти му обыколили кѣщж-тж; нъ той сполучилъ да побѣгне, и нѣколко дни ся крылъ въ еднѣ пещерж, и послѣ побѣгнѣ въ Мединѣ, въ 622 г. слѣдъ Хр. Тая година ся нарича у Арабы-ты „Хиджретъ“ (бѣгство), и оттогава Мохамедани-ти броятъ лѣтоброение-то си. Мединци-ти припознали Мохамеда за пророкъ, и съ тѣхнѣ помощъ той зель да распространява учение-то си между близосѣдны-ты племена.

Мохамедъ излагалъ учение-то си съ изречения и наставления, които послѣ были събрани наедно и съставили священж-тж книгж *Коранъ* А вѣрж-тж си Мохамедъ наричалъ *исламъ* (сир. вѣра). Главны правила на тѣж вѣрж сж тыя: „Богъ (Аллахъ) е единъ, а Мохамедъ е неговъ пророкъ“ и по-напрѣдъ Богъ проваждалъ на земж-тж пророци (Мойсей, Иисусъ и др.), нъ Мохамедъ е най-пръвъ отъ всичкы-ты. Длъжности-ти на мохамеданы-ты сж тыя: чясто моление, мыение, постъ и милостыня. За най-голѣмж заслуж ся имала война-та съ друговѣрци-ты и распространяване-то на ислама съ оръжје; на оныя, които умрѣтъ на бой за вѣрж-тж, Мохамедъ обрича рай. Тоя рай спорядъ неговы-ты думы съдържава онова, което Араби-ти най-много обычатъ на свѣта, а то сж: хубавы сѣнчесты градины, много хубаво ѣстие, копринены възглавници и хубавы черноокы момы. Мохамедъ е допустилъ на послѣдователи-ты си да водять много жены).

Това учение твърдѣ много насърдило Мохамедовы-ты послѣдователи; тии ся бияли така распаленъ, щото близосѣди-ти единъ по другъ были надвити и заедно съ жителе-ты на Меккѣ, прияли ново-то учение. Мохамедъ припозналъ Кябе-то за главно святилище, нъ заповѣдалъ да махнѣтъ отъ него всичкы-ты идола. Наскоро слѣдъ това той умрѣлъ (632 г.). Казвать, че го отровила една еврейка. Гробъ-тъ на Мохамеда ся находи въ